

let føre os ind paa Spørgsmaalet om en Husvvang i det hele taget. Saafremt vi havde Regler om Husvvang, naar vi havde Regler, der bestemte, at visse Lodder, der vare egnede til Husmandsbrug, ikke maatte sammenlægges eller drives sammen med andre Lodder, ikke lægges øde, det vil sige, at Bygningerne ikke maatte rives ned, og at det, hvis man overtraadte disse Bestemmelser, skulde medføre Strafsansvar, vare vi endda bedre hjulpsne. Men den Slags Bestemmelser have vi slet ikke; vi mangle derfor i Virkeligheden de aldeles nødvendige Bestemmelser for at hævde Husvvangen, ligesom vi for øvrigt ogsaa mangle alle de nødvendige Bestemmelser for at kunne føre Kontrol med, at de Lodder, der skulle undergives Husvvang, virkelig ogsaa blive benyttede paa den angivne Maade. Selvfølgelig vil dette Spørgsmaal faa Betydning, hvis man virkelig vil gaa til at opstille saadanne Regler som det foreliggende Forslag, hvis altsaa Lodder, der vare udlagte som Husmandslodder og vare fremkomne ved Anvendelse af Matrifikelstakster, skulde være privilegeret Jord i den Forstand, at Overdragelse skulde kunne finde Sted uden Anvendelse af stemplet Papir, uden Anvendelse af Halvprocent-Afgiften o. s. v. Vil man komme ind derpaa, kan man slet ikke undvære en Kontrol med, at disse Lodder, der oprindeligt ere traadte frem som Husmandslodder, ogsaa virkelig ere vedblevne at være det. Disse Bemærkninger har jeg fremsat, nærmest fordi jeg vilde henpege paa, at det Forslag, som her er kommet frem, ingenlunde er saa let at behandle, som de ærede Forslagsstillere have antaget. Jeg tror tværtimod, at det er vanskeligt at løse dette Forslag fra den naturlige Forbindelse, hvori det staar til hele Spørgsmaalet om Husmandsagen, og navnlig vilde det ogsaa være vanskeligt at løse fra Spørgsmaalet om Revisionen af Reglerne om Udtykning og Sammenlægning. Det glædede mig derfor at høre den ærede Ordfører for Forslagsstillerne (Vojens) udtale, at han mente, der kunde blive Væjsighed til at forelægge denne Sag for Landhokommisjonen. Jeg synes, naar jeg skal tale ligefrem, at det vilde være Uret at behandle denne Sag her uden at lade Landhokommisjonen komme til at udtale sig om den; det er dog der, vi skulle søge den sagtyndige Hjælp, vi behøve netop i en saadan Sag som denne.

J. Jensen (Aalborg Amts 3dje Valgkreds): Naar jeg har begæret Ordet her i denne Sag, er det først for at bringe min Tal til de to ærede Forslagsstillere, fordi

de netop have draget denne Sag frem her. Jeg har troet, at de have fremdraget Sagen med det Formaal for Øje at virke for dens Gennemførelse. Nu er der jo fremkommet enkelte Udtalelser, som kunde tyde paa, at den er fremdragen for at vække Landhokommisjonen's Opmærksomhed for denne Sag, for at denne mulig ogsaa kunde faa med den at bestille. Jeg er enig med den højtærede Minister i, at det er en temmelig omfattende Sag, der kræver en meget alsidig Behandling og Underjøgelse. Smidlertid har jeg antaget, at Motivet for de ærede Forslagsstillere til at fremkomme med Forslaget har været dette, at de have syntes, at Landhokommisjonen arbejdede for langsomt og maasse var sammensat paa en Maade, som ikke sikrede, at man naaede det bedste Resultat. Hvad Motivet er, ved jeg ikke; men er det dette, kan jeg fuldstændig slutte mig dertil.

Hvad angaar de enkelte Paragraffer i det forelagte Lovforslag, er jeg af den Anskuelse, at § 1 er en god Paragraf, som dog, naar Loven træder ud i Livet, vil finde faare lidt Anvendelse. Den ærede Minister har Ret, naar han mener, at Parterne tit vilde blive skuffede, hvis den gamle Taksation skal lægges til Grund for Fordelingen af Ejendommenes Hartkorn. I de fleste Tilfælde vil det blive saaledes, at den, der sælger, vil være bange for at sælge under de Forhold, fordi han venter, at der er indtraadt en Forbedring ved den solgte Ejendom siden den sidste Taksation, saa han kan vente at faa den paaført lidt mere Hartkorn, end den fik efter den Taksation, der maasse ikke er foregaaet, siden Matrifikulen blev forandret. § 2 er mig lidt uforstaaelig. Jeg kan forstaa, at den tager Sigte paa, at de Udtykninger som Lovforslaget særlig angaar, og som det særlig skal komme til gode, skulde anvendes til Husmandsbrug, og det mener jeg naturligvis ogsaa den bør tage Sigte paa. Men som den ærede Minister bemærkede, hvad forstaaer man saa ved Husmandsbrug? Og selv om man kan klare det, hvad Opfattelse har man saa, naar en saadan Ejendom er bleven solgt og har faaet disse Lempelser, og det saa efter et Par Aars Forløb viser sig, at de Bygninger, som § 2 forudsætter opførte, ikke blive opførte? I Lovforslaget staar der saa intet om, hvem det saa ved Tvang skal kunne paalægges at yde de Afgifter, som under andre Forhold skulde være ydede, eller hvordan det Hele vil stille sig. Skal dette Forslag træde ud i Livet, maa der ikke saa faa Forandringer til, for at der ikke skal komme til at foreligge nogen Misforstaaelse eller blive brugt Vil-